

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 6114011068
Dátum vydania rozhodnutia: 08.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6114011068.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 8. júna 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného D. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T 78/2014, o dovolaní, ktoré podal obvinený D. K. prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. Jána Krištofa, advokáta v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. júla 2015, sp. zn. 4To 31/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného D. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 23. februára 2015, sp. zn. 1T 78/2014, bol obvinený D. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 14. augusta 2014 v čase od 15,10 h do 16,00 h v Banskej Bystrici pred vchodu do podzemného parkoviska obchodného domu Europa SC, na ulici na Troskách č. 25, Banská Bystrica, v smere od sídliska Fončorda do obchodného domu Europa SC, vzal downhill bicykel značky RAHO GRAZE, zelenej farby, výr. č. O., rok výroby 2009-2010, a to tak, že prestrihol neznámym predmetom zámku určenú na zamykanie bicyklov, ktorou bol bicykel pripevnený o zábradlie, čím O. W., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom J. XX, D., spôsobil škodu krádežou vo výške 248,39 €, a za obdobný čin bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to rozkazom o uložení sankcie Obvodného úradu Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy číslo OU-BB-OVVS2-2014/022569-2, OVVS-P-/2014/418/JB, vydaným dňa 25. júna 2014, právoplatným dňa 23. júla 2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 110 €, a taktiež bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch aj právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného

súdu Banská Bystrica, č. k. 4T 25/2013, zo dňa 27. júna 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 27. júna 2013.

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 3, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 46 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený D. K. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 1. júla 2015, sp. zn. 4To 31/2015, postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Obvinený D. K. prostredníctvom splnomocneného obhajcu podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Dovolanie odôvodnil veľmi stručne tým, že oba konajúce súdy zásadným spôsobom porušili jeho právo na obhajobu, keď nevypočuli ním navrhnutých svedkov, ktorí by potvrdili jeho nevinu.

Žiadal, aby dovolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica. Navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť, pretože dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nie sú dané. Obvinený dovolaním napáda skutkové zistenia, pričom ale dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť, je viazaný skutkovým stavom veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd a stotožnil sa s ním aj odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Trestného poriadku), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku, dospel však k záveru, že nie je naplnený dôvod dovolania uvedený dovolateľom v jeho dovolaní.

Hneď v úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený videl v nedostatočnom zistení skutkového stavu, v tom, že súd odmietol doplniť dokazovanie výsluchom ním navrhovaných svedkov.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku; ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov, činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie práv na obhajobu nemožno považovať nevykonanie dokazovania v rozsahu

predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, takéto námietky nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.